

Věc C-459/18

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

16. července 2018

Předkládající soud:

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

29. června 2018

Žalobkyně:

Argenta Spaarbank NV

Žalovaný:

Belgische Staat (Belgický stát)

[omissis] Datum rozhodnutí

[omissis] **29. června 2018**

[omissis] **Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,**

afdeling Antwerpen

(soud prvního stupně v Antverpách, oddělení v Antverpách, Belgie)

občanskoprávní senát

Rozsudek

[omissis]

ve věci:

ARGENTA SPAARBANK NV

se sídlem v [omissis] Antverpy [omissis]

žalobkyně

[omissis]

PROTI:

BELGISCHE STAAT (Belgický stát),

Federale Overheidsdienst Financiën, Algemene Administratie van de Fiscaliteit (federální úřad pro finanční záležitosti, obecná správa zdanění, Belgie), [omissis] s pracovišti v [omissis] Brusel, [omissis]

žalovaný

[omissis] * * * * *

[omissis] [aspekty vnitrostátního procesního práva]

* * * * *

Řízení

- 1 Žalobkyně, společnost Argenta Spaarbank NV, podala pro zdaňovací období roku 2015 včasné přiznání k belgické korporační dani, ve kterém bylo mimo jiné použito snížení odpočtu za rizikový kapitál podle článku 205d Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (zákoník o daních z příjmu z roku 1992, dále jen „WIB 92“).
- 2 Výsledek vyměření korporační daně za zdaňovací období roku 2015 [omissis] byl prohlášen za vykonatelný dne 12. listopadu 2015. Daňový výměr byl odeslán 16. listopadu 2015. Žalobkyně proti tomuto výměru podala stížnost, přičemž poukázala na neslučitelnost článku 205d WIB 92 s článkem 49 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), které se dovolává. Stížnost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 19. prosince 2016.
- 3 Žaloba, již bylo zahájeno řízení, byla kanceláři soudu doručena dne 17. března 2017.
- 4 Žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení napadeného výměru nebo alespoň přiznání osvobození v rozsahu, v jakém v důsledku použití článku 205d WIB 92 došlo ke snížení odpočtu za rizikový kapitál. Podpůrně žalobkyně navrhuje, aby byla Soudnímu dvoru předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Kromě toho navrhuje, aby žalovanému byla uložena povinnost vrátit jí neprávem vybranou daň včetně úroků z prodlení a nahradit jí náklady řízení.
- 5 Přípustnost žaloby není zpochybňována. Nejsou dány žádné překážky její přípustnosti, ke kterým je třeba přihlédnout z úřední povinnosti.

Relevantní skutkový stav – právní předpisy

- 6 Žalobkyně je společností se sídlem v Belgii a v tomto státě též podléhá korporační dani. Předmětem sporu je zdaňovací období roku 2015, které (v projednávaném případě) zahrnuje období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.
- 7 Žalobkyně ve zdaňovacím období roku 2015 vykonávala část svých činností prostřednictvím své stálé provozovny v Nizozemsku, jejíž příjmy jsou v Belgii osvobozeny od daně podle čl. 7 odst. 1 až 3 a článku 23 Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag (smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi Belgií a Nizozemskem) [Overeenkomst van 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen (smlouva ze dne 5. června 2001, uzavřená mezi Belgickým královstvím a Nizozemským královstvím, o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovým únikům v oblasti daně z příjmů a z majetku), Belgisch Staatsblad ze dne 20. prosince 2002, s. 57533].
- 8 Žalobkyně má v rámci určení základu korporační daně podle článků 205a až 205h WIB 92 nárok na odpočet za rizikový kapitál (označovaný též jako odpočet pomyslných úroků).
- 9 K zavedení odpočtu za rizikový kapitál došlo prostřednictvím Wet van 22 juni 2005 tot invoering van een belastingaftrek voor risicokapitaal (zákon ze dne 22. června 2005, jímž se zavádí daňový odpočet za rizikový kapitál) (Belgisch Staatsblad ze dne 30. června 2005, s. 30077). Z důvodové zprávy plyne, že účelem bylo „zmírnění diskriminace rizikového kapitálu vůči kapitálu půjčenému třetími osobami“, a to poskytnutím odpočtu ve výši „určitého procentního podílu vlastního kapitálu, který byl stanoven v souladu s právními předpisy o vedení účetnictví a o ročních účetních závěrkách společností [...]“. Míněn by rozdíl v daňovém zacházení ve vztahu k financování společností pomocí cizího kapitálu, u něhož je úhrada za poskytnutí tohoto kapitálu daňově odpočitatelná v plné výši, a financování pomocí vlastního kapitálu (rizikový kapitál), u něhož úhrada podléhala v plném rozsahu dani. V důvodové zprávě je rovněž poukázáno na zvýšení platební schopnosti společností a zvýšení konkurenceschopnosti belgického hospodářství [*omissis*], viz též body 3, 4 a 5 rozsudku Soudního dvora ze dne 4. července 2013, Argenta Spaarbank NV, C-350/11, EU:C:2013:447).
- 10 Článek 205a WIB 92 upravuje výlučně zásady odpočtu za rizikový kapitál, který představuje částku, o niž se sníží základ daně. Článek 205b WIB 92 stanoví rizikový kapitál, jenž se má zohlednit a na jehož základě je vypočítán odpočet za rizikový kapitál. Článek 205c odst. 1 WIB 92 stanoví, že odpočet za rizikový kapitál odpovídá násobku rizikového kapitálu, jenž se má zohlednit podle článku 205b WIB 92. Zbývající ustanovení se týkají především stanovení této sazby.
- 11 Článek 205d WIB 92 ve znění použitelném pro zdaňovací období roku 2015 zní:

„Má-li společnost jednu nebo více stálých provozoven, nemovitý majetek, který nenáleží k žádné stálé provozovně, nebo práva související s takovým nemovitým majetkem, v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru a příjmy z nich jsou na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně, sníží se odpočet určený podle článku 205a o nižší z následujících částek:

1° o částku stanovenou podle odstavce 3;

2° o kladný hospodářský výsledek dosažený těmito stálými provozovnami, tímto nemovitým majetkem a těmito právy souvisejícími s takovým nemovitým majetkem, jak je stanoveno v tomto zákoníku.

Má-li společnost jednu nebo více stálých provozoven, nemovitý majetek, který nenáleží k žádné stálé provozovně, nebo práva související s takovým nemovitým majetkem, ve státě, který není součástí Evropského hospodářského prostoru, a příjmy z nich jsou na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně, sníží se odpočet určený podle článku 205a o částku stanovenou podle odstavce 3.

Částka uvedená v odstavci 1 a 2 se stanoví tak, že se sazba uvedená v článku 205c vynásobí kladným rozdílem, který byl s výhradou ustanovení článku 205b odst. 2 až 5 na konci předcházejícího zdaňovacího období zjištěn mezi čistou účetní hodnotou aktiv stálých zahraničních provozoven, nemovitého majetku a práv uvedených v odstavcích 1 a 2, a to s výjimkou akcií, podílů a kapitálových účastí uvedených v čl. 205b odst. 1 druhém pododstavci na jedné straně a úhrnu pasiv, která nejsou součástí vlastního kapitálu společnosti a která jsou přičitatelná stálým provozovnám, nemovitému majetku a právům uvedeným v odstavci 1, případně 2 na druhé straně.“

- 12 Rechtbank uvádí, že mezi stranami není sporné stanovení odpočtu za rizikový kapitál podle článků 205a až 205h WIB 92. Mají však rozdílný názor na slučitelnost těchto vnitrostátních ustanovení, zejména článku 205d WIB 92, se svobodou usazování podle článku 49 SFEU.
- 13 Tytéž strany již vedly soudní spor ohledně korporační daně, která byla žalobkyní uložena za zdaňovací období roku 2008, konkrétně ohledně odpočtu za rizikový kapitál. V rámci sporu týkajícího se zdaňovacího období roku 2008 Rehtbank Soudnímu dvoru předložil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která vedla k výše uvedenému rozsudku ze dne 4. července 2013 (Argenta Spaarbank NV, C-350/11, EU:C:2013:447). Argumentace stran se z velké části týká otázky, do jaké míry je změna vnitrostátní úpravy zakotvené v článku 205d WIB 92 v souladu, resp. v rozporu s rozsudkem Soudního dvora ze dne 4. července 2013.
- 14 V tomto rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, „že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě níž se pro výpočet odpočtu přiznaného společnosti, která má neomezenou daňovou povinnost v jednom členském státě, nezohledňuje čistá hodnota aktiv stálé provozovny nacházející se v jiném členském státě, pokud zisky uvedené stálé provozovny na

základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nepodléhají zdanění v prvním členském státě, zatímco aktiva připisovaná stále provozovně nacházející se na území tohoto prvního členského státu se pro tyto účely zohledňují“.

- 15 Toto porušení článku 49 SFEU bylo konstatováno na základě vnitrostátní úpravy obsažené v tehdejšímu článku 205b odst. 2 WIB 92 (viz body 14 a 16 předmětného rozsudku). Toto dřívější ustanovení stanovilo, že u společností s jednou nebo několika pobočkami v zahraničí, jejichž příjmy jsou na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně, se rizikový kapitál snižuje „o kladný rozdíl mezi čistou účetní hodnotu aktiv zahraničních poboček [...] na jedné straně a úhrnu pasiv, která nejsou součástí vlastního kapitálu společnosti a jsou přiřitatelná těmto pobočkám na druhé straně“.
- 16 Podle úpravy použitelné pro zdaňovací období roku 2015 již aktiva stálých zahraničních provozoven, jejichž příjmy jsou na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně, nejsou vyloučena ze základu pro výpočet odpočtu za rizikový kapitál (viz dřívější čl. 205b odst. 2 WIB 92). Totéž platí pro nemovitý majetek a práva k nemovitému majetku, u nichž byly z nich plynoucí příjmy na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně a které byly dříve rovněž vyloučeny ze základu pro výpočet odpočtu za rizikový kapitál (viz dřívější čl. 205b odst. 3 WIB 92).
- 17 Tyto dřívější odstavce 2 a 3 článku 205b WIB 92 byly zrušeny Wet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen van 21 december 2013 (zákon ze dne 21. prosince 2013, o různých ustanoveních daňového a finančního práva, dále jen „zákon z 21. prosince 2013“) (články 7 a 22, Belgisch Staatsblad ze dne 31. prosince 2013; oprava Belgisch Staatsblad ze dne 24. března 2014, použitelné od zdaňovacího období roku 2014).
- 18 Zákonem z 21. prosince 2013 byl zaveden též výše uvedený (nový) článek 205d WIB 92 (použitelný od zdaňovacího období roku 2014, viz články 8 a 22 tohoto zákona). V důvodové zprávě k návrhu zákona, který vedl k přijetí tohoto zákona [omissis], bylo výslovně odkázáno na rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2013 (Argenta Spaarbank NV, C-350/11). Mimo jiné tam bylo uvedeno:
- „Porušování svobody usazování lze zabránit tím, že vlastní kapitál přiřitatelný stálým provozovněm nebo nemovitému majetku, které se nacházejí ve státě, se kterým Belgie uzavřela smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, již nebudou vyloučeny ze základu pro výpočet odpočtu za rizikový kapitál. Aby provedení takové změny mělo co nejmenší dopad na belgický základ daně, musel by být odpočet za rizikový kapitál uplatňován samostatně, přičemž se odpočet vypočtený z části vlastního kapitálu přiřitatelné stálým provozovněm nebo nemovitému majetku ve státě, se kterým Belgie uzavřela smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, přednostně odečte od zisku dosaženého těmito aktivy. Pokud tento zisk není dostatečný a jen pokud se dotčená stálá provozovna nebo dotčený nemovitý majetek nachází v členském státě Evropského hospodářského prostoru, lze zbývající část odečíst ze zisku, který není přiřitatelný těmto aktivům.“*

Nevýhodou samostatného poskytování odpočtu za rizikový kapitál však je, že nepoměrně vzrůstá složitost [stanovení] odpočtu za rizikový kapitál [...]”.

- 19 Ke zvolenému řešení – článku 205d WIB 92 ve znění použitelném mj. na zdaňovací období roku 2015 – se v důvodové zprávě dále uvádí „*Na druhou stranu toto řešení v každém případě vede ke stejně vysokému odpočtu, o který může být snížen zisk zdanitelný v Belgii, jako řešení, při kterém je odpočet za rizikový kapitál poskytován samostatně.*“
- 20 K předběžnému návrhu zákona, který vedl k úpravě článku 205d WIB 92 [omissis], se vyjádřilo Raad van State, Afdeling wetgeving (legislativní oddělení Státní rady, Belgie). Ve vyjádření bylo uvedeno, že upravená vnitrostátní pravidla i nadále omezují svobodu usazování [omissis].
- 21 Raad van State (Státní rada) mj. poukázala na případ, ve kterém je zisk stále provozovny v Nizozemsku vyšší než odpočet za rizikový kapitál přidělený této stále provozovně, a na z toho plynoucí snížení odpočtu za rizikový kapitál a konstatovala, že tato úprava i nadále „představuje překážku svobody usazování, takže ji lze ospravedlnit jen tehdy, pokud jsou dány naléhavé důvody obecného zájmu.“ V předmětném stanovisku bylo rovněž odkázáno na úvahy uvedené v bodech 36 až 58 rozsudku Soudního dvora ze dne 4. července 2013 (C-350/11), se kterými není předběžný návrh zákona podle Státní rady v souladu. Konkrétně bylo ještě poukázáno na bod 30 citovaného rozsudku, který se týká případu, kdy je odpočet za rizikový kapitál vypočtený na základě aktiv stále provozovny přednostně uplatněn na zisk této provozovny.
- 22 Jako odpověď na stanovisko Raad van State (Státní rada) bylo v důvodové zprávě uvedeno, že i kdyby byl zisk stále provozovny nacházející se v Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) vyšší než odpočet za rizikový kapitál, který jí lze přičíst, snížil by i tak celkový odpočet za rizikový kapitál „celkový základ daně“. K tomu bylo dodáno: „U části odpočtu za rizikový kapitál přičitatelné daně stále provozovně je nutno předpokládat, že byl přednostně odečten od zisku dosaženého touto provozovnou.“ Přitom je poukázáno na „tento ‚předpokládaný‘ odpočet za rizikový kapitál“, takže vláda podle zjištění soudu v důvodové zprávě, stručně řečeno, uvádí, že úprava obsažená v článku 205d WIB 92 má srovnatelné nebo dokonce stejné dopady, jako úprava, která by stanovila, že se odpočet za rizikový kapitál přednostně započítává na zisk daně stále provozovny.
- 23 Lze shrnout, že se odpočet za rizikový kapitál vypočtený na základě článků 205b a 205c WIB 92 snižuje o část odpočtu za rizikový kapitál, který byl vypočten na základě vlastního kapitálu stálých provozoven (nebo nemovitého majetku a práv k tomuto majetku), které se nacházejí v členském státě EHP a jsou na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně. Toto snížení je omezeno na zisk dosažený v těchto stálých provozovnách (nebo na příjmy plynoucí z nemovitého majetku a práv k tomuto majetku). Za vlastní kapitál se považuje čistá účetní hodnota aktiv snížená o úhrn pasiv, která nejsou součástí

vlastního kapitálu společnosti a jsou přičitatelná předmětným stálým provozovným, nemovitému majetku a právům k nemovitému majetku (čl. 205d odst. 3 WIB 92).

- 24 Na rozdíl od zdaňovacího období roku 2008 již neexistuje možnost přenést osvobození do dalších let, pokud v určitém zdaňovacím období není dosaženo žádného zisku nebo zisku dostačujícího k tomu, aby bylo možné využít odpočet za rizikový kapitál.¹
- 25 Žalobkyně měla ve zdaňovacím období roku 2015, kterého se týká projednávaný spor, v EHP, a to v Nizozemsku, jednu stálou provozovnu, jejíž příjmy byly na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozeny od daně, a neměla nemovitý majetek osvobozený od daně ani práva k tomuto majetku. Při výpočtu snížení odpočtu za rizikový kapitál podle čl. 205d odst. 1 a 3 WIB 92 tedy byla zohledněna pouze tato provozovna.
- 26 V rámci použití článku 205d WIB 92 byla pro výpočet napadeného vyměření korporální daně
- použita částka pomyslných úroků připadající na nizozemskou stálou provozovnu žalobkyně ve výši 1 970 290,89 eur (čl. 205d odst. 3 WIB 92);
 - částka odpovídající odpočtu za rizikový kapitál připadající na nizozemskou stálou provozovnu ve výši 1 970 290,89 eur porovnána s hospodářským výsledkem této provozovny, který byl kladný a činil 149 185 743,91 euro (čl. 205d odst. 1 WIB92);
 - částka odpovídající odpočtu za rizikový kapitál připadající na nizozemskou stálou provozovnu ve výši 1 970 290,89 eur v plné výši odečtena od celkového odpočtu za rizikový kapitál, jelikož kladný hospodářský výsledek nizozemské provozovny přesahoval [omissis] odpočet za rizikový kapitál připadající na tuto provozovnu.
- 27 Soud uvádí, že se snížení odpočtu za rizikový kapitál ve smyslu článku 205d WIB 92 nevztahuje na stálé provozovny v Belgii a že belgické právní předpisy ani neupravují srovnatelné snížení pro belgické provozovny.
- 28 Pokud má společnost stálou provozovnu v jiném členském státě EHP (a tudíž v jiném členském státě EU), je tedy odpočet za rizikový kapitál nižší, než kdyby se tato provozovna nacházela v Belgii, a to obzvláště tehdy, pokud je zisk dané

¹ Dřívější článek 205d WIB 92 ve znění použitelném mj. pro zdaňovací období roku 2008 byl zrušen Wet houdende fiscale en financiële bepalingen van 13 december 2012 (zákon ze dne 13. prosince 2012, o různých ustanoveních daňového a finančního práva) (viz články 48 a 59, Belgisch Staatsblad ze dne 20. prosince 2012, použitelné od zdaňovacího období roku 2013; viz též bod 48 rozsudku Soudního dvora ze dne 4. července 2013, Argenta Spaarbank NV, C 350/11).

stále provozovny vyšší než na ni připadající odpočet za rizikový kapitál. Naskytá se tedy otázka, zda je tato vnitrostátní úprava v souladu se svobodou usazování zakotvenou v článku 49 SFEU.

- 29 S právním sporem projednávaným u předkládajícího soudu ze skutkového hlediska úzce souvisí judikatura Soudního dvora, konkrétně rozsudek ze dne 4. července 2013 (Argenta Spaarbank, C-350/11). Jedná se totiž o stejnou osobu povinnou k dani i o slučitelnost ustanovení o odpočtu za rizikový kapitál ve vztahu k téže stále nizozemské provozovně této osoby povinné k dani s článkem 49 SFEU.
- 30 V situaci, v níž se žalobkyně nacházela ve zdaňovacím období roku 2015, kdy byl zisk stále provozovny v jiném členském státě vyšší než odpočet za rizikový kapitál vypočtený na základě vlastního kapitálu přiřazeného této provozovně, má nová úprava téměř shodný dopad, jako úprava pro zdaňovací období roku 2008, o jejíž neslučitelnosti s článkem 49 SFEU bylo rozhodnuto. Na druhou stranu jsou aktiva stále provozovny umístěné v jiném členském státě zohledněna při výpočtu odpočtu, v každém případě v jeho první fázi, a omezení práva na odpočet za rizikový kapitál ohledně vlastního kapitálu stále provozovny v EHP (jejíž zisk je na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění osvobozen od daně) je omezeno na zisk této provozovny.
- 31 S ohledem na změnu vnitrostátního právního rámce není judikatura Soudního dvora jasná natolik, aby bylo možno posoudit porušení článku 49 SFEU namítané žalobkyní.
- 32 Aby mohl rozhodnout právní spor mezi stranami, považuje tedy předkládající soud za nutné předložit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku k výkladu článku 49 SFEU.
- 33 Žalovaný v úpravě vnitrostátního práva spatřuje zásadní změnu, která má za následek, že postavení stále provozovny v jiném členském státě EHP již není objektivně srovnatelné s postavením belgické provozovny. Nová úprava je podle něj koncipována jako úpravy ostatních odpočitatelných částek souvisejících se stálou provozovnou, například úroků, které jsou nejprve odečteny od zisků provozovny. Podle žalovaného přinejmenším nedochází ke znevýhodňování stálých provozoven v jiných členských státech EHP, nebo pro to jsou přinejmenším dány ospravedlnitelné důvody.
- 34 Žalovaný dále poukazuje na zprávu Evropské komise ze dne 12. prosince 2016, v níž bylo uvedeno, že se předpisy k provedení rozsudku Argenta Spaarbank, C 350/11, s ohledem na vysvětlení podaná belgickým státem zdají být v souladu s aktuální judikaturou. V rámci unijního projektu „EU Pilot“² Evropská komise podle žalovaného rozhodla, že ne zahájí řízení o nesplnění povinnosti. V této

² Popsán např. v KOM(2011)930 ze dne 21. prosince 2011.

zprávě je v každém případě obsažena výhrada změny stanoviska pro případ, že by se [Evropská komise] dozvěděla o novém vývoji nebo nových aspektech.

- 35 Žalobkyně poukazuje na body uvedené Raad van State (Státní rada). Dále na podporu svého stanoviska o existenci objektivní srovnatelnosti a znevýhodnění, jak již bylo uvedeno rozsudku Soudního dvora ze dne 4. července 2013, mj. poukazuje na okolnost, že nová úprava má na její postavení stejný dopad jako ta stará. Ohledně nedostatku ospravedlňujících důvodů poukazuje mj. na okolnost, že podle úpravy pro zdanitelné období roku 2015 nadále není dána přímá souvislost mezi daňovým zvýhodněním a vyrovnáním tohoto zvýhodnění určitým daňovým zatížením.

Z TĚCHTO DŮVODŮ

RECHTBANK

prohlašuje

[omissis] žalobu za přípustnou.

Před dalším rozhodnutím v této věci se Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí o předběžné otázce předkládá tato otázka:

„Brání článek 49 Smlouvy o fungování Evropské unie vnitrostátní daňové právní úpravě, na jejímž základě je při výpočtu zdanitelného zisku společnosti, která má v Belgii neomezenou daňovou povinnost a která má stálou provozovnu v jiném členském státě, jejíž zisky jsou v Belgii zcela osvobozeny od daně podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, uzavřené mezi Belgií a tímto jiným členským státem,

- odpočet za rizikový kapitál snížen o částku odpočtu za rizikový kapitál, který je vypočten na základě kladného rozdílu mezi čistou účetní hodnotou aktiv uvedené stálé provozovny na jedné straně a úhrnu pasiv, která nejsou součástí vlastního kapitálu společnosti a která jsou přičitatelná této provozovně, na druhé straně, a
- výše uvedené snížení se neprovede, pokud je částka odpovídající snížení nižší než zisk této stálé provozovny,

zatímco se snížení odpočtu za rizikový kapitál neprovede, jestliže lze tento kladný rozdíl přičíst stálé provozovně, která se nachází v Belgii?“

[omissis] [závěrečná formulace a podpisy]